

Ember, meghalsz, gondold meg...

Skultéty Gyula

Em - ber meg-halsz, gon-dold meg, s nem fogsz vét - kez - ni majd,
Nézd csak a te - me - tő - ben meny- nyi - en pi - hen-nek,
Ke - rüld a bűnt ha - lan - dó, s a sírt nem ret - te - ged,

5

Keb - led e gon - do-lat - nál Is - ten - hez fel - só - hajt.
Kik épp - úgy, mint te mos - tan, egy - kor itt él - te - nek.
Mert csak e mú - ló föld - ről tű - nik el é - le - ted.

9

Az é - gi szebb ha - zá - ért só - vá - rogsz szün - te - len,
És any - nyi mil - li - ó - nak em - lé - ke sincs ma már,
Egy-kor az Úr föl - kel - ti szen - der - gő ham - va - dat,

13

Míg e si - ra - lom - vől - gyén ván - do - rolsz i - de - lenn.
A ha - lál nem-so - ká - ra té - ged is sír - ba zár.
S ha jól él - tél meg - nye - red Tő - le ju - tal - ma-dat.